

πατέρα του • ὅμως ἔχασαν οἱ Πορτουγάλλοι τὴν Βρασιλίαν • Καὶ οἱ ἐκεῖ ἐκήρουν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας, τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τῆς Πορτουγαλλίας, ὅστις ἔμεινεν ἐκεῖ, ὡς ὑποβασιλεὺς • Καὶ ἡ μὲν Βρασιλία ἠλευθερώθη • ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Πορτουγαλλίας ἐφύλαξε τὸν τίτλον τὸ νὰ λέγηται Αὐτοκράτωρ Βρασιλίας.

λ'. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπέθανεν ὁ Γ' ἰωάννης ἀφῆκε διάδοχον τὸν υἱὸν τοῦ Πέτρον, τὸν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας • οὗτος δὲ ἀφῆκε διάδοχον τὴν ἀδελφὴν του, μὲ συνθήκας νὰ φυλάξῃ, τὸ πολιτικὸν σύστημα τῶν Πορτουγάλλων • ἀλλ' ὁ μικρότερος ἀδελφὸς Μιχαὴλ, λαβὼν γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Πέτρον, καὶ ὑποσχέθει, ὅτι θέλει φυλάξῃ τὸ πολιτικὸν σύστημα. ἐβασίλευσεν αὐτὸς • καὶ βοηθεῖα τοῦ κλήρου ἐνηγκαλίσθη τὴν μοναρχικὴν δεσποτείαν τῷ 1828.

ΙΖ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς Ε' ΛΒΕΤΙΑΣ.

καὶ

ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΑΣ.

α'. Ἡ Ε' λβετία καὶ ἡ Γενεὺα ἐμπεριείχοντο εἰς τὴν Γαλλίαν. Καὶ ὅταν ἀπεφάσισαν οἱ Ε' λβετοὶ νὰ μετοικήσωσιν εἰς τὴν δυτικὴν Γαλλίαν, Γ' οὐλιος ὁ Καῖσαρ τοὺς ἐμπόδισε, καὶ τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος. Καὶ ἔκτοτε ἐξηλείφθη τὸ γένος τοῦτο ἀπὸ τὴν ἰσορίαν • καὶ ἀπετέλει μέρος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

β'. Ἀφ' οὗ δὲ κατεγράφη τὸ δυτικὸν βασίλειον ἡ Ε' λβετία ὑπέπεσεν εἰς τοὺς Βουργουνδίους καὶ εἰς τοὺς Ἀλαμάννους. Ὅταν δὲ Κλωδοβέος, ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγκων, ἐνίκησε τοὺς Ἀλαμάννους, ἐκυρίευσεν καὶ τὸ ἐν τῇ Σουητία μέρος των. Οἱ δὲ υἱοὶ του ἤρπασαν καὶ τὸ μέρος τῆς Βουργουνδίας • τὸ ὅποιον

ὑπερον ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ ἔγεινεν ἴδιον
Μ. Χ. βασίλειον • καὶ ὀνομάζετο βασίλειον Ἀρηλατικόν.

1032 γ'. Κόρραδος δὲ, ὁ β', ὁ αὐτοκράτωρ τῶν
 Γερμανῶν, ἠνωσε τὸ Ἀρηλατικὸν βασίλειον, καὶ ἐπο-
 μένως καὶ τὴν Σουητίαν εἰς τὸ Γερμανικὸν κράτος.

δ'. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν μεταβολὴν πολλοὶ ἐκρά-
 τησαν τὰς ἐπαρχίας των • καὶ οἱ αὐτοκράτορες ἀφῆ-
 καν αὐτοὺς ὑποτελεῖς. Τότε ἡ μὲν Γενεύα ἐδέχθη
 ἡγεμόνα τὸν ἐπίσκοπόν της • ἡ δὲ Ελβετία ἔμεινεν
 ὑπὸ τοὺς αὐτοκράτορας. Ἐπειτα δὲ πολλαὶ ἐπαρ-
 χίαι ἔγειναν ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων. Τέλος δὲ
 πάντων ἀπέβριψαν τὸν ζυγὸν τῆς εἰς τοὺς αὐτοκρά-
 τορας δουλείας.

1308 ε'. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπεξάτησαν τρεῖς ἐπαρ-
 χίαι, ἡ Οὐρία, ἡ Σουητία • καὶ ἡ Οὐνερβαλδία •
 καὶ ὠνομάσθησαν ἐκ τούτου Σουήτιοι. Ἀρχηγὸς
 δὲ τῆς ἀποσασίας ταύτης ἦτον Γουλλιέλμος Τέλλος.
 Οὗτος ὁ Τέλλος ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς διοικήσεως νὰ
 κτυπήσῃ διὰ τοῦ βέλους του τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ
 υἱοῦ του μῆλον • διότι δὲν ἔκλινεν εἰς τὸ νὰ προσκυ-
 νήσῃ τὸν πῖλον τοῦ διοικητοῦ. Καὶ ἐκ τούτου ἔγεινε
 γενικὴ ἐπανάστασις • καὶ ἐνικήθησαν οἱ Ἀουξρια-
1315 κοὶ • καὶ ἐπεκυρώθη ἡ συμμαχία τῶν τριῶν τούτων
 ἐπαρχιῶν.

ς'. Αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπαρχίαι ἠνώθησαν κατὰ δια-
 φόρους καιροὺς. Καὶ οὕτως ἔγεινεν ἡ τῶν δεκα-
 τριῶν ἐπαρχιῶν συμμαχία τῆς Ελβετίας.

ζ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπολέμησαν ἐνδοξότατα καὶ
 πρὸς τὸν Δουκα τὸν Βουργουνδίας. Καὶ Λουδοβίκος
 ὁ ια', ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐδοκίμασε τὴν ἀνδρίαν
 των • ὅταν ἐβοήθει Φριδερίκον τὸν γ'. Οὗτος ὁ Λου-
 δοβίκος κατέπεισε τὸν πατέρα του Κάρολον τὸν ζ',
1452 νὰ συμμαχήσῃ μὲ τοὺς Ελβετοὺς • τὸ ὁποῖον ἐπεκύ-
 ρωσε καὶ αὐτὸς, ἀφ' οὗ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον. Λου-
 δοβίκος δὲ ὁ ιβ', ἐσυγχίσθη μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐδοκί-
 μασε πολλάς δυστυχίας. Φραγκίσκος δὲ ὁ α', ὁ διά-

δοχος Λουδοβίκου τοῦ ιβ', τοὺς ἐνίκησε • καὶ ἐσυμφώνησε μὲ αὐτοὺς παντοτεινὴν εἰρήνην. Ἦ' τις ἐφυλάχθη μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Γαλλίας.

M. X.

η'. Ἡ δὲ Γενέβα ἠνώθη μὲ τὴν Βερνικὴν καὶ 1526 μὲ τὴν Τυριγικὴν • ὅτε ὁ Δουξ τῆς Σαβαυδίας ἐπεχείρισε νὰ τὴν κυριεύσῃ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπορρίψασα

τὸν ζυγὸν τοῦ ἐπισκόπου, ἐδέχθη τὸν Καλβινισμόν • 1584

καὶ συνεφώνησε συμμαχίαν μὲ τὴν Ἑλβετίαν. Ἐρ-

ρῆκος δὲ ὁ γ', ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐμπεριέλαβε

καὶ αὐτὴν εἰς τὴν παντοτεινὴν εἰρήνην τῆς Ἑλβετίας. 1477

θ'. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ Ἑλβετία ἐδούλευεν εἰς

τὴν Γαλλίαν ἐν καιρῷ πολέμου • ἔπειτα δὲ καὶ ἐν 1671

καιρῷ εἰρήνης. Ἐν δὲ τῇ ἐν Βεσφαλίᾳ εἰρήνῃ ἐπε- 1648

κυρώθη ἡ ἀνεξαρτησία της. Ὅτε δὲ συνέβη ἡ ἐπα-

νάσασις εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔγεινε τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν

Ἑλβετίαν • καὶ μετεβλήθη ἡ ὀλιγαρχία εἰς δημοκρα- 1798

τίαν • καὶ εἶχε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Γαλλίας • ὠνομά-

ζετο δὲ Λεμανὴ Δημοκρατία.

ι'. Μετὰ δὲ ταῦτα συνέβησαν διαιρέσεις καὶ

πόλεμοι αἱματωδέστατοι • ὅτε ἐπολέμουν οἱ Γάλλοι

καὶ οἱ Ἀουστριακοὶ. Ἐπειτα δὲ ἔγεινε Μεσίτης τῶν

διαφορῶν τῶν Ναπολέων, ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλ-

λων. Καὶ διηρέθη ὅλη ἡ Ἑλβετία εἰς δεκαενέα ἐπαρ- 1803

χίας • καὶ ὠνομάσθη Δημοκρατία Ἑλβετικὴ, καὶ σύμ-

μαχος τῆς Γαλλίας.

ια'. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος

ἐγνωρίσθη εἰς τὴν ἐν Παρισίῳ εἰρήνην ἡ ὀλοκληρία

καὶ ἡ αὐτονομία τῆς Ἑλβετίας ὑπὸ ὅλων τῶν δυνάμε-

ων • καὶ ηὔξήνθη μὲ ὀλίγους τόπους τῶν πλησιοχώρων

ἐπικρατειῶν.

ΙΖ'. ἸΣΤΟΡΙΊΑ τῆς Γ' ΤΑΛΙΊΑΣ.

α'. Μετὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ βασι- M. X.
λείου, ἡ Ἰταλία ἐσάθη τὸ θέατρον τῆς ἀκατα- 410

σίας. Διότι ἐπὶ Οἰνωρίου ὁ Ἀλάριχος, ὁ βασιλεὺς τῶν Βισιγότθων, ἐλεηλάτησε τὴν Ρώμην. Καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Ἀττίλας, βασιλεὺς τῶν Οὐννων, κατε-
ρήμωσεν ὅλην τὴν Ιταλίαν. Ἐπειτα δὲ ὁ Οδοάρο-
κος, βασιλεὺς τῶν Εῤουλών, ἐκηρύχθη βασιλεὺς
τῆς Ιταλίας· ἀλλὰ τὸν ἐδίωξε Θεοδορίκος ὁ βασι-
λεὺς τῶν Γότθων. Τέλος δὲ πάντων τὴν ἀνέλαβεν
ὁ αὐτοκράτωρ Γ' ουζινιανὸς, καὶ τὴν ἠνώωσε μὲ τὸ ἀνα-
τολικὸν βασίλειον.

β'. Μετὰ δὲ ταῦτα, οἱ μὲν Λομβάρδοι, ἔχον-
τες βασιλέα τὸν Ἀλβέρτινον, ἐκυρίευσαν τὴν Ιτα-
λίαν, καὶ κατήκνησαν ἐκεῖ· ἡ δὲ Ρώμη, ἡ Βολωνία,
ἡ Πλακεντία, ἡ Φεῤῥάρα, καὶ ἄλλαι, ἐσύστησαν δη-
μοκρατίαν. Καὶ ἔκαμαν συμμαχίαν, ἔχουσαι ὑπε-
ρασπιστὴν τὸν Πάπαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκυρίευσαν αὐ-
τὰς μετὰ ταῦτα οἱ Λομβάρδοι, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλ-
λίας Πιπῖνος, τοὺς ἐνίκησε, καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ
Μ. Χ. τὰς δώσωσιν εἰς τὸν Πάπαν.

778 γ'. Ὁ δὲ Κάρολομάννος, νικήσας καὶ ἐκθρο-
νίσας τὸν τελευταῖον βασιλέα τῶν Λομβάρδων Διέ-
ρον, ἐξέφθη καὶ βασιλεὺς τῆς Ιταλίας, καὶ αὐτο-
κράτωρ τοῦ δυτικοῦ βασιλείου· ὁ ὁποῖος ἐχάρισεν
εἰς τὸν Πάπαν καὶ ἄλλους τινὰς τόπους. Καὶ οἱ
διάδοχοί του ἐκράτησαν τὴν Ιταλίαν μέχρι Καρό-
λου τοῦ μεγάλου. Καὶ ἔπειτα οἱ Ιταλοὶ, ἐδίωξαν
τὴν ξένην δυναστείαν, καὶ κατὰ μικρὸν ἔγειναν αὐτοὶ
κύριοι τῆς Ιταλίας.

885 δ'. Οἱ δὲ α', ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ δυτικοῦ
βασιλείου ἐδίωξε τοὺς Λούκας τῆς Φριουλης καὶ τοῦ
Σπολέτου· καὶ ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Ιταλίας, καὶ
αὐτοκράτωρ Ρωμαίων. Οἱ δὲ διάδοχοί του, τὴν
ἐκράτησαν μέχρι τοῦ μέσου τῆς δωδεκάτης ἑκατον-
ταετηρίδος· ὅτε καὶ ὁ θρόνος τῆς Ιταλίας ἐσβέσθη
παντελῶς· καὶ οἱ Πάπαι ἐκυρίευσαν μέρος αὐτῆς.
Καὶ ἐκ τούτου παρήχθησαν αἱ διάφοροι ἐν Ιταλία
δυνα-

δυνασειαι • και διηρέθη η Ιταλία εις διαφόρους επικρατείας.

ε'. Από αυτάς δὲ ἐπισημότεραι ἦσαν εἰς μὲν τὴν ἄνω Ιταλίαν, ἢ Βενετία, ἢ Γένουα, ἢ Τοσκάννα, καὶ ἡ Λομβαρδία • εἰς δὲ τὴν μέσην, ἢ δεσποτεία του Πάπα τῆς Ἰώμης. Καὶ εἰς τὴν κάτω, τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, ἢ τῶν δύο Σικελιῶν.

ΙΗ'. Γ' ΣΤΟΡΙ' Α τῆς ΔΟΜΒΑΡΔΙ' ΑΣ.

α'. Εἰς τὴν νῦν Λομβαρδίαν κατόκουν ποτὲ οἱ Γ' νσουβροὶ, γένος Γαλλικὸν ἰσχυρότατον. Ὅθεν ὁ τόπος ἐκαλεῖτο Γ' νσουβρία • Ἀλλὰ τέλος πάντων ἐνικήθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰωμαίους.

β'. Ἐκ δὲ τῶν πόλεων τῆς Γ' νσουβρίας ἤκμασαν μάλιστα τὰ Μεδιόλινα • διότι καὶ πεπαιδευμένοι ἄνδρες ἐδίδασκον ἐκεῖ ἐπὶ καθέδρας • καὶ οἱ αὐτοκράτορες ἔζησαν ἐκεῖ πολλάκις τὸν θρόνον-των.

γ'. Ὅταν δὲ ἐκυρίευσαν οἱ Λογγοβάρδοι τὴν ἄνω Ιταλίαν, οἱ βασιλεῖς των ἔζησαν τὸν θρόνον εἰς τὴν Παβίαν • τὸν ὁποῖον ἐκράτησαν ἕως ὅτου ὁ μέγας Κάρολος, αὐτὸς μὲν κατέλυσε τὸ βασίλειον τῶν Λογγοβάρδων • ὁ δὲ τόπος ἐφύλαξε τὸ ὄνομα, καὶ λέγεται Λομβαρδία • μ' ὅλον ὅτι εἶχε κατὰ καιροὺς διαφόρους ἐξουσιασὰς.

δ'. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξέλιπε τὸ Καρολῖνον γένος, ἔπεσεν εὐθύς ἡ Λομβαρδία ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ὀθωνος εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Γερμανίας. οἱ ὁποῖοι ἐξέφοντο εἰς τὰ Μεδιόλινα, μὲ τὸν καλούμενον σιδηροῦν ξέφανον, ὡς βασιλεῖς τῆς Ιταλίας • Καὶ πᾶσα πόλις εἶχεν ἴδιον αὐτοκρατορικὸν ἢ βασιλικὸν ἔπαρχον.

ε'. Ἀφ' οὗ δὲ ἠὔξησαν αἱ πόλεις τῆς Λομβαρδίας, ἐζήτησαν νὰ λείψωσιν οἱ ἔπαρχοι, καὶ νὰ γείνωσιν αὐτόνομοι • Καὶ τοῦτο μάλιστα ἔγεινεν, ὅταν οἱ Πάπαι καὶ οἱ αὐτοκράτορες εἶχον συγχύσεις ἀνα-

Μ. Χ.
772

μεταξύ των· Τελευταῖον δὲ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ α', ἔκαμαν ἀναμεταξύ των συμμαχίαν, καὶ ἐπολέμησαν συμφώνως ὑπὲρ τῆς ἐμ. κ. λευθερίας· τὴν ὁποίαν καὶ ἀπῆλυσαν εἰς τὴν ἐν 1183 Κωνσταντίᾳ εἰρήνην· ἐφυλάττειτο ὅμως τὸ δίκαιον τοῦ αὐτοκράτορος.

ς'. Α' ἰλ' εὐθὺς ἤρπασαν, μάλιστα εἰς τὰ Μεδιόλανα, τὴν διοίκησιν μερικαὶ ἐγχώριοι οἰκογένειαι· καθὼς οἱ Τοῦρῆανοι, οἱ Βισζόντιοι, οἱ Σφάρτζοι, καὶ ἄλλοι· πάντοτε ὅμως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν αὐτοκρατόρων· Καὶ πρῶτον μὲν ὡς διοικηταὶ, ἔπειτα δὲ ὡς ἱεγεμόνες ἢ Ἡρίγχιπες.

1395 ζ'. Γ' ἰωάννης δὲ ὁ Γαλλεάτιος ὁ Βισζόντιος ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Λουκῶς· καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ διοικητοῦ διὰ τοῖς ἀπογόνοις του κληρονομικῶς· Τούτου ἡ θυγάτηρ ἔλαβεν ἄνδρα Λουδοβίκον τὸν Δουκά τῆς Ἀρριλίας· Καὶ ἐκ τοῦτου προέρχεται τὸ νὰ ἔχωσι καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας δικαίωμα εἰς τὸ Δουκάτον τῆς Λομβαρδίας.

η'. (ο' ἦεν Λουδοβίκος ὁ ιβ', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, τὸ ἤρπασε μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὀπλων· ἀλλ' ἐδιώχθη ὑπὸ Μαξιμιλιανοῦ τοῦ Σφάρτζου· Ἀλλ' ὁ διάδοχος τοῦ Λουδοβίκου Φραγκίσκος ὁ α', τὸ ἐκυρίευσε πάλιν· καὶ ἔφερε τὸν Μαξιμιλιανὸν εἰς τὴν Γαλλίαν· Ἐπειτα δὲ τὸ ἐκυρίευσε Φραγκίσκος ὁ Σφάρτζος· ἀλλ' ἐδιώχθη καὶ αὐτός.

θ'. Υ' ποτάζας δὲ ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ ε', τὸ Δουκάτον τῆς Λομβαρδίας, τὸ παρέδωκεν, ἀφ' οὗ ἐξέλιπε τὸ τῶν Σφάρτζων γένος, εἰς τὸν υἱὸν του Φίλιππον τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας, καὶ εἰς τοὺς 1700 διαδόχους του· Εἰς δὲ τὸν περὶ διαδοχῆς τῆς Ἰσπανίας πόλεμον, ἔπεσε τὸ Δουκάτιν τοῦτο εἰς τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Γερμανίας· καὶ ἐπεκυρώθη καὶ εἰς 1714 τὴν ἐν Οὐλτραϊέκτω εἰρήνην.

ι'. Οὕτω λοιπὸν ἔμεινεν εἰς τὸν οἶκον τῆς Λομβαρδίας ἡ Λομβαρδία· ἕως ὅτου ὁ Βουοναπάρτης, τὸ

ἤνωσε καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους τόπους, καὶ ἀποκατέ-
 ησε τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κισαλπίνης • Ἐπειτα δὲ Μ. Χ.
1805
Μαΐου
26.
 τὸ ὠνόμασε βασιλεῖον τῆς Ἰταλίας, σεφεθεὶς αὐτὸς
 βασιλεὺς • καὶ καταζήσας ἀντιβασιλέα τὸν πρόγονόν
 του Εὐγένιον Βωαρνούσιον.

ια'. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος, εἰς
 τὴν ἐν Βιέννῃ σύνοδον ἐδόθη ἡ Λουβαρδία ὁμοῦ μὲ 1815
 τὴν Βενετίαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας
 ὑπὸ τὸ ὄνομα Λουβαρδοβενετικὸν βασιλεῖον • Καὶ
 διορίσθη ἀντιβασιλεὺς ὁ ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος
 τῆς Αὐστρίας Πρίγκιψ Γ'ωάννης.

ΙΘ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΒΕΝΕΤΙΑΣ.

α'. Οἱ Βενετοὶ ἦσαν παλαιὸν ἔθνος Γαλλικόν,
 καὶ κατέκουν εἰς τοὺς ἀρχαίους καιροὺς τὸ μέρος τοῦ
 ποτὲ Λογγοβαρδικοῦ βασιλείου • Ὑποταγέντες δὲ
 ἔκουσίως εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ἔμειναν εἰς τὴν ἐξου-
 σίαν αὐτῶν ἕως τῆς καταστροφῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ
 κράτους. Μ. Χ.

β'. Ὄταν δὲ οἱ Γότθοι καὶ οἱ Οὔννοι εἰσέβαλον 452
 εἰς τὴν Ἰταλίαν • ἠναγκάσθησαν πολλοὶ τῶν Βενε-
 τῶν νὰ φύγωσιν ἐκ τῆς σερεῆς εἰς τὰς πλησίον κει-
 μένας νήσους ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει • καὶ μάλιστα
 εἰς τὸ Ῥιάλιον, τὸ ὁποῖον κατέκουν οἱ Παταβι-
 νοὶ • Ἐκεῖ ἔκτισαν κώμας καὶ πόλεις.

γ'. Ἀφ' οὗ δὲ εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἰταλίαν οἱ
 Βανδάλοι καὶ οἱ Λογγοβάρδοι, ὁ ἀριθμὸς τῶν κα-
 τοίκων τούτων τῶν νήσων ἠύξησε περισσότερον • διότι
 εἰς αὐτὰς κατέφευγον ὅλοι οἱ φυγάδες, ἀπὸ διάφορα
 μέρη τῆς Ἰταλίας.

δ'. Ἐπειτα δὲ ἠνώθησαν οἱ οἰκήτορες τούτων 697
 τῶν νήσων, καὶ ἔκλεξαν Παυλούκιον τὸν Ἀνάφησον
 Δοῦκα ἢ Δόγην • καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἀπὸ τὴν Ἰερὰ-
 κλειαν, αὐτὴ ἔγεινε καθέδρα τῆς διοικήσεως • Ἐπειτα

Μ. Χ. δὲ ἔγεινε καθέδρα τὸ Μαλαμόκκον· Καὶ μετὰ ταῦ-
810 τα, τὸ Ρ'ιάλτον.

ε'. Τοῦτο δὲ τὸ Ρ'ιάλτον ἐν ὀλίγῳ ἔγεινε πο-
λυάνθρωπος πόλις. ἐπειδὴ ἠνώθησαν πολλαὶ νῆσοι
μὲ γεύρας· Καὶ ἡ πόλις αὕτη ὠνομάσθη Βενετία.

997 ς'. Οὔτω λοιπὸν ἡ Βενετία ἔγεινε θαλασσία δύ-
ναμις ἰσχυρὰ· καὶ ἀπέκτησε πολλοὺς τόπους εἰς τὴν
Δαλματίαν καὶ εἰς τὴν Ἰ'ξρίαν· Εἰς δὲ τοὺς Σταυ-
ροφοροῦς πολέμους ἔφερε τὸ ναυτικὸν τῆς εἰς με-
γάλην ἀκμὴν· διότι τὰ πλοῖά τῆς μετεκόμιζον τοὺς σταυ-
ροφόρους στρατίωτας εἰς τὴν Ἀσίαν· καὶ τοὺς ἐβοή-
θουν εἰς τὸ νὰ κυριεύσωσι τὰς παραθαλασσίους πό-
λεις εἰς αὐτήν.

ζ'. Ἐπικρατοῦντος δὲ τούτου τοῦ καιροῦ, ἔγεινε
μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὴν διοίκησιν· Διότι οἱ μὲν Δου-
κες ἠθέλουν νὰ λάβωσιν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν· ὁ δὲ
λαὸς, φοβοῦμενος τὴν τυραννίαν, ἐπόμενον κακὸν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ἔχουσιν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν,
ἀπεσάτησε, καὶ ἐφόνεισε τὸν Δούκα Μιχαὴλ Βιτά-
λην· Καὶ οὕτω διωρίσθη πολυάριθμος βουλὴ τῶν
εὐγενῶν, ἡ ὁποία περιώρισε τὴν αὐτοθέλητον ἐξου-
σίαν τοῦ Δουκὸς.

1204 η'. Μετ' ὀλίγον δὲ καιρὸν συνέβη καὶ ἡ ἄλωσις
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Βενετῶν καὶ Γάλ-
λων· καὶ διηρέθη τὸ Ἀνατολικὸν Βασίλειον, καὶ οἱ
Βενετοὶ ἔλαβον ἀξιολόγους τόπους, εἰς τὴν Θράκην,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὴν Κρήτην· καὶ πολ-
λὰς νήσους, καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ εἰς τὸ
Ἰόνιον.

θ'. Ἀφ' οὗ δὲ πάλιν ἀποκατεστάθη τὸ Βυζαν-
τινὸν Βασίλειον, συνεργησάντων τῶν Γενονησίων· οἱ
μὲν Γενονησιοὶ ἔλαβον τὸ ἐμπόριον εἰς τὸν Εὐξει-
νον πόντον, καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν· οἱ δὲ Βενετοὶ
ἔκαμαν συνθήκην μὲ τὸν Σουλτάνον τῆς Συρίας
καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβον τὸ ἐμπόριον τῶν
ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἐγένετο διὰ τῆς Αἰγύπτου

καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· Καὶ ἐκ τούτου ἔγεινε πολυχρόνιος πόλεμος μεταξύ τῆς Βενετίας καὶ τῆς Γενούας· ἀλλὰ τὸ τέλος αὐτοῦ ἦτον πρὸς ὄφελος τῆς Βενετίας.

ι'. Ἐπειτα δὲ ἄρχισαν οἱ Βενετοὶ νὰ ἐκτείνωνται περισσότερον εἰς τὴν ξηρὰν· καὶ ἔλαβον πολλὰς πόλεις τῆς ἄνω Ἰταλίας ὁμοῦ μὲ τὰς περιοχὰς αὐτῶν· Τότε ἐκυρίευσαν καὶ τὰς νήσους Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν, καὶ τὴν Κύπρον· Καὶ ἔγειναν τόσοι ἰσχυροὶ, ὥς ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ὁ α', καὶ Λουδοβίκος ὁ ιβ', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ Φερδινάνδος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, καὶ ὁ Πάπας Γ' οὐλιος ὁ θ', ἠνώθησαν κατὰ τῆς Βενετίας· ἀλλ' οἱ Βενετοὶ ἐκέρδησαν τὸν Πάπαν καὶ τὸν Φερδινάνδον, δόντες εἰς μὲν τὸν Πάπαν τοὺς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ του τόπους· εἰς δὲ τὸν Φερδινάνδον τοὺς ἐν τῇ Νεαπόλει· καὶ ἀπέφυγον τὸν κίνδυνον.

ια'. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Τοῦρκοι ἐκυρίευσαν τὴν Μ. Χ. Κύπρον· καὶ ἄλλους τόπους· Ἐπειτα δὲ ἐκυρίευσαν 1571 τὴν Κρήτην, πολιορκήσαντες τὴν Κανδίαν εἰκοσιπέντε 1699 τε ἔτη· Ὑστερον δὲ ἐκυρίευσαν μὲν οἱ Βενετοὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ μέρος τῆς Δαλματίας· ἀλλὰ τὴν Πελοπόννησον τὴν ἐπῆραν ἀπὸ αὐτοῦ οἱ Τοῦρκοι· 1715 Ὡς ἐξέπεσεν ἡ Βενετία πολὺ.

ιβ'. Ὄθεν καὶ κατὰ τὴν δεκάτην ὀγδόην ἑκατομητηρίδα ἐφύλαξεν ἀκριβῆ οὐδετερότητα εἰς τοὺς πολέμους· ἕως ὅτου ὁ Βουοναπάρτης τὸ μὲν δυτικὸν μέρος αὐτῆς ἔδωκεν εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κισαλκίνης· τὸ δὲ ἀνατολικὸν, εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αἰουβίας· καὶ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ἐσύσῃσε δημοκρατίαν, ὀνομάσθεισαν τῆς Ἐπρανήσου· ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Γαλλίας· Εἰς δὲ τὴν ἐν τῷ Ποσονίῳ (Πρεσβούργῳ) εἰρήνην ἠνώθη ἡ Βενετία εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας. 1799 1815

ιγ'. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος ἐδό-

θη εἰς τὴν Ἀουζριαν ὁμοῦ μὲ τὴν Λομβαρδιαν· καὶ ὠνομάσθη Λομβαρδοβενετικὸν βασίλειον.

Κ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΓΕΝΟΥ΄ΑΣ.

α'. Οἱ Γενουήνσιοι ἦσαν καὶ πρὸ Χριστοῦ γνωστοί· Καὶ πρῶτον μὲν ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Γ'ωμαίους· ἔπειτα δὲ εἰς τοὺς Γερμανοὺς· καὶ εἰς τὴν ἑνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα ἔλαβον τὴν ἐλευθερίαν των, καὶ ἐσύστησαν Ἀριστοκρατίαν.

β'. Εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῶν σαυροφόρων ἠΰξησαν ἕξ αἰτίας τῆς ναυτιλίας των, καὶ ἐξήπλωσαν τὸ ἐμπόριον των· Ἐκυρίευσαν τὴν Κορσικὴν, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Σαρδινίας· τὴν Μελίτην, καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου παλάγους· καὶ πολλοὺς λιμένας εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου· καὶ ἔπεμψαν ἀποικίας εἰς τὴν Κριμαίαν· καὶ ἔκαμαν τὸν Καφρᾶν ἐμπόριον διάσημον· Ἀλλὰ πολεμοῦντες συνεχῶς πρὸς τοὺς Βεγετοὺς, ἔχασαν τὸν σὸλον των· Καὶ ἔπειτα οἱ Τούρκοι τοὺς ἐπῆραν, καὶ τὴν Κριμαίαν, καὶ τοὺς παραλίους τόπους των εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον.

γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα συνέβησαν ἐσωτερικαὶ ταραχαὶ, τὰς ὁποίας διήγειραν αἱ μεγάλαι οἰκογένειαι τῶν Γελφῶν καὶ τῶν Γιβελλίνων· καὶ ἐκ τούτων κατήντησαν εἰς ἓνα μόνον διοικητὴν ὀνομαζόμενον Δόγην.

Μ. Χ. δ'. Ἐπειτα δὲ ὑπέπεσαν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν 1339 Καρόλου τοῦ ς', τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας· ὅστις ἔσειλε μὲν ἐκεῖ διοικητὴν· τὸν διώρισε ὅμως νὰ διοικῆ 1409 κῆ κατὰ τοὺς νόμους των. Ὑ΄σερον δὲ κατασφάξαντες οἱ κάτοικοι τὴν Γαλλικὴν φρουρὰν, κατέστησαν πάλιν Δόγην.

ε'. Ἐπειδὴ δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρραγῶνος καὶ ὁ Δούξ τῶν Μεδιολάνων τοὺς ἐπολέμουν· ἐζήτησαν τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Γαλλίας, ἐπὶ Καρόλου τοῦ ς'. 1447 ἀλλὰ πάλιν ἐπανέστησαν· καὶ Λουδοβίκος ὁ ια', τὴν

παρέδωκεν εἰς τὸν Δουκά τῶν Μεδιολάνων· Ἀλλ' ὅταν Λουδοβίκος ὁ ιβ', ἐκυρίευσε τὰ Μεδιόλανα, ὑπέταξε καὶ τὴν Γένουαν.

ς'. Ἐπὶ δὲ Φραγκίσκου τοῦ α', βασιλέως τῶν Γάλλων, βοηθούμενοι οἱ Γενουήνσιοι ὑπὸ Καρόλου τοῦ ε', ἔχοντες ἀρχηγὸν Ἀνδρέαν τὸν Δωρίαν, ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Γάλλων· Ἐπειτα δὲ μ. κ. ἡ οἰκία τῶν Φίσεσκων ἠγέρθη κατὰ τοῦ Δωρίου· 1530 ἀλλ' ὁ Δωρίας κατεπράυνε τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην ταραχὴν.

ζ'. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γένουα ἐβοήθησε μὲ χρήματα 1547 τὸν αὐτοκράτορα, Ἐρρίκος ὁ β', ἐκυρίευσε τὴν Κορσικὴν· τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὀπίσω εἰς τὴν εἰρήνην· Εἰς 1684 δὲ τὸν κατὰ τῆς Ἰσπανίας πόλεμον, οἱ Γάλλοι τὴν κατέκαυσαν μὲν, ἐσυγχώρησαν δὲ τοὺς κατοίκους, ὅταν ἐπρόσπεσαν.

η'. Συνεμάχησαν δὲ καὶ μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ μὲ 1746 τὴν Ἰσπανίαν εἰς τὸν περὶ διαδοχῆς τῆς Ἰσπανίας πόλεμον· καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐκυρίευσαν μὲν τὴν Γένουαν· ἐδιώχθησαν ὅμως ἀπὸ τοὺς κατοίκους· καὶ εἰς τὴν 1748 ἐν Ἀρχῇ εἰρήνην ἐδόθησαν ὀπίσω οἱ τόποι τῆς· Ἦν 1768 δὲ Κορσικὴν ἐπώλησαν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τεσσαράκοντα μελλιόνια λίβρας.

θ'. Εἰς δὲ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν μετέβαλον 1797 καὶ οἱ Γενουήνσιοι τὴν ἀριστοκρατικὴν διοίκησιν των εἰς δημοκρατικὴν· καὶ τὴν ὠνόμασαν Λιγυρικὴν Δημοκρατίαν.

ι'. Ὅταν δὲ οἱ σύμμαχοι ἐκυρίευσαν τὴν Ἰταλίαν, 1800 ἠνάγκασαν καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν Γάλλων Μασσέναν μετὰ σκληροτάτην πολιορκίαν νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν Γένουαν. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Μαρέγκω μάχην 1803 ὑπετάγη πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν.

ια'. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος παραδόθη ὑπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ συνόδου εἰς τὸ βασίλειον 1815 τῆς Σαρδινίας.

ΚΑ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΣΑΡΔΙΝΙΑΣ.

α'. Οἱ Σάρδοι, ἔθνος πειρατικόν, κατέκωνν τὴν νῆσον Σαρδῶ, ἣτις νῦν μὲν ὀνομάζεται Σαρδινία • τὸ δὲ πάλαι, Ἰγροῦσα ἢ Σανδαλιῶτις • Ἐπειτα δὲ κατεσάθησαν εἰς τὰς παραθαλασσίας αὐτῆς οἱ Φοίνικες, χάριν τοῦ ἐμπορίου • καὶ τὴν μετεχειρίζοντο ὡς σταθμὸν τῆς θαλασσοπορείας των εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

β'. Ταύτας δὲ τὰς παραθαλασσίας ἐκυρίευσαν ἔπειτα οἱ Καρχηδόνιοι • Ἀπὸ αὐτοῦ δὲ ἤρπασαν ὅλην τὴν νῆσον οἱ Ῥωμαῖοι.

γ'. Μετὰ δὲ τοὺς Ῥωμαίους τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Βανδάλοι κατὰ τὴν πέμπτην ἑκατονταετηρίδα • Ἀφ' οὗ δὲ κατελύθη ἡ ἐξουσία τῶν Βανδάλων, ἔπεσεν ἡ Σαρδινία εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως • Εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἑκατονταετηρίδα τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Ἀράβες • καὶ τὴν ἐκράτησαν ὑπὲρ τὰ 300 ἔτη • Ἀπὸ δὲ τοὺς Ἀράβας τὴν ἤρπασαν οἱ Πισανοὶ, καὶ οἱ Γεννουήσιοι κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα.

δ'. Κατὰ δὲ τὴν δωδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, οἱ τέσσαρες ἑπαρχοὶ τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας διηρεῖτο ἡ νῆσος, ἔγειναν ἀνεξάρτητοι • Καὶ ἐκ τούτου ἔγειναν ἐσωτερικαὶ ταραχαὶ καὶ διχόνοιαι • καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Φριδερίκος ὁ β', εὐρῶν ἀφορμὴν, ἤνωσε τὴν Σαρδινίαν μὲ τὸ Γερμανικὸν κράτος.

ε'. Ἀλλ' οἱ Πισανοὶ τὴν ἐκυρίευσαν πάλιν ὀλόκληρον εἰς τὴν δεκάτην τρίτην ἑκατονταετηρίδα • Καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τὴν ἐπῆσεν Ἰάκωβος ὁ β', βασιλεὺς τῆς Ἀρραγωνίας • καὶ ὁ Πάπας Βονιφάτιος ὁ η', ἐπεβεβαίωσε ταύτην τὴν ἀπόκτησιν ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ πληρῶνῃ ἐτήσιον φόρον εἰς αὐτὸν • Οἱ δὲ Πισανοὶ, καὶ οἱ Γεννουήσιοι ἐπολέμησαν τριάκοντα ἔτη ὑπὲρ αὐτῆς κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρραγωνίας • μ' ὅλον τοῦτο ὑπετάγη εἰς τὴν Ἰσπανίαν • εἰς δὲ τὴν ἐν Οὐλτραϊέκτῳ εἰρήνην ἐδόθη εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἀουζρίας.

Μ. Χ.
1017

1325

1708

ς'. Ἐδωκε δὲ ἡ ἐν Οὐλτραϊέκτω εἰρήνη τὴν Σικελίαν εἰς τὸν Δουκά τῆς Σαβαυδίας (Σαβοΐας) Βίκτωρα Ἀμαδαῖον τὸν β'. Καὶ μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐπολέμησεν ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Σαβαυδία κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ ς', ἐν ᾧ ἦτον περιπεπλεγμένος εἰς τὸν κατὰ Τούρκων πόλεμον, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Σαρδινίαν· τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Δουξ τῆς Σαβαυδίας, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀουστριακὸν οἶκον τὴν Σικελίαν· Καὶ αὐτὸς ὠνομάσθη βασιλεὺς τῆς Σαρδινίας.

Μ. Χ

ζ'. Κάρολος δὲ Ἐμμανουήλ ὁ γ', ὁ υἱὸς τοῦ Βίκτορος Ἀμαδαίου τοῦ β', διαδεχθεὶς τὸν πατέρα, συνεμάχησε μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰσπανίαν κατὰ τῆς Ἀουστρίας εἰς τὸν περὶ διαδοχῆς πόλεμον, καὶ ἔλαβε τινὰς τόπους· Μείνας δ' ἔπειτα ἐν εἰρήνῃ, ἐξέδωκε καλλίστους νόμους.

1730

η'. Βίκτωρ δὲ Ἀμαδαῖος ὁ γ', ὁ υἱὸς του, συνεμάχησε κατὰ τῆς Γαλλίας ἐπαναστάσεως· ἀλλ' οἱ Γάλλοι ἐκυρίευσαν τὴν Σαβαυδίαν καὶ τὴν Νίκαιαν.

1773

1792

θ'. Κάρολος δὲ Ἐμμανουήλ ὁ δ', ὁ υἱὸς τοῦ Βίκτορος, ἔμεινε μόνον μὲ τὴν Σαρδινίαν· Καὶ ὁ υἱὸς του Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Σαρδινίαν μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος· Καὶ τότε ἀνέλαβε τοὺς τόπους του εἰς τὴν Σερειάν· καὶ εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ σύνοδον προσετέθη εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ Γένουα.

1796

1815

ι'. Ὄταν ἡ Νεάπολις μετέβαλε τὸ πολιτικὸν σύστημα κατὰ τὸ Ἰσπανικὸν, καὶ τὰ Ἀουστριακὸν κράτευμα ἐκίνησε κατ' αὐτῆς, διὰ τὴν κατασῆσιν τὸν βασιλέα ἐλεύθερον ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν νόμων· τότε καί τινες πόλεις τῆς Σαβαυδίας ἐπανέστησαν· θέλουσαι νὰ ὑποτάξωσι τὸν βασιλέα των ὑπὸ τοὺς νόμους· ἀλλὰ τὰ Ἀουστριακὰ κράτευμα ἐμπόδισαν τὸ κατὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους ὑποταγῆς τοῦ βασιλέως.

1821

ΚΒ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΤΟΣΚΑΝΑΣ.

α'. Οἱ ἀρχαιότατοι καὶ γνωστοὶ κάτοικοι τῆς μέσης Ἰταλίας παρὰ τὴν μεσόγειον θάλασσαν ἦσαν οἱ Ἰβηρες· καὶ 992 ἔτη πρὸ Χριστοῦ ἐφάνησαν αὐτοῦ οἱ Τυρρήνοι ἢ Τουσχοὶ· οἱ ὅποιοι ἦσαν μικτὸν γένος ἐξ Ἰβήρων καὶ Πελασγῶν· μετὰ τοὺς ὁποίους συνεμίχθησαν καὶ οἱ παλαιοὶ Γάλλοι· Ἐκ τούτων λοιπὸν ἦτον τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Τυρρήνία καὶ Τουσκία.

β'. Τοῦτον τὸν τόπον ἐκυρίευσαν ἔπειτα οἱ Ἰωμαῖοι· ἔπειτα τὸν ἐξουσίασαν οἱ Ὀστρογότθοι· μετὰ δὲ ταῦτα, οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τελευταῖον, οἱ Λογγοβάρδοι.

γ'. Κάρολος δὲ ὁ μέγας, ἐξουσιάσας τὸ βασίλειον τῆς Λομβαρδίας, ἐξουσίασε σὺν αὐτῷ καὶ τὴν Τοσκίαν τὴν νῦν Τοσκάναν· τὴν ὁποίαν διώκει μετὰ Κόμητας.

δ'. Λουδοβίκος δὲ ὁ α', τοὺς ἔκαμε Μαιθοριάρχας (Μαρκέζους Μαρκηράφους) κατὰ τῶν Ἀράβων· οἱ ὅποιοι ἐξουσίαζον τὴν κάτω Ἰταλίαν· Ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Μαρκέζων ἢ Μαρκηράφων ἦτον ἡ Μόδενα, τὸ Ρήγιον, ἡ Μάντουα, καὶ ἡ Πλακεντία.

ε'. Οὗτοι δὲ οἱ Μαρκέζοι ἢ Μαρκηράφοι ἔκαμαν τοὺς τόπους τῶν εἰς τὴν δεκάτην ἑκατονταετηρίδα ἐλευθέρους· καὶ εἰς τὴν ἑνδεκάτην τοὺς ἐξουσίαζε κατὰ κληρονομίαν ὁ Δούξ Βονιφάτιος, πατὴρ τῆς Ματίλδης· ἣτις εἶχε πολὺν καιρὸν σύζυγον τὸν Δούκα τῆς Βαυαρίας Βέλφον τὸν Χονδρόν· Καὶ οὕτω τὸ Μαρκεζάτον ἢ Μαρκηραφάτον τοῦτο ἦτον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Βέλφων.

π. X. 1215 ε'. Βέλφος δὲ ὁ ε', ἐπώλησε τὴν Τοσκάναν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Φριδερίκον τὸν α'. Ἐπειτα δὲ διηρέθησαν οἱ εὐγενεῖς τοῦ τόπου εἰς δύο φατρίαις, ἢ ἡ μία ἦτον οἱ Γέλφοι· ἢ δ' ἄλλοι οἱ Γιβελλῖνοι· καὶ ἡ μὲν Φλωρεντία ἦτον πρὸς τὰ μέρος τῶν Γέλ-

φρων • ἡ δὲ Πίσα καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, πρὸς τὸ μέρος τῶν Γιβελλίνων • Καὶ ἐκ τούτων ἔγειναν πόλεμοι ἀκατάπαυσοι, καὶ κατεσπάραξαν σχεδὸν τριακόσια ἔτη τὴν Τοσκάναν.

ζ' Κατὰ τούτους δὲ τοὺς χρόνους ἡ Πίσα ἦτον ἰσχυρὰ θαλασσία δύναμις • ἀλλ' ἡ μὲν Γένοβα τὴν ἐνίκησε κατὰ θάλασσαν • ἡ δὲ Φλωρεντία τὴν ὑπέταξε.

η' Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἤρχισε νὰ λάμπη καὶ ὁ οἶκος τῶν Μεδίκων • Ἐπειδὴ Γ'ωάννης ὁ Μέ- Μ. Χ. δικος διήλθεν ἐνδόξως ὅλα τὰ ἀξιώματα • καὶ ὁ υἱὸς 1427 του ἔγεινε κόμης, καὶ ὠνομάσθη μέγας • ὡς ἀξιώτατος καὶ πολιτικώτατος • Καὶ οἱ διάδοχοί του διώκουν μὲ πολλὴν φρόνησιν.

θ' Ἐγερθείσης δὲ ἐπαναστάσεως κατὰ τῶν ἀ- 1464 δελφῶν Λαυρεντίου καὶ Γ'ουλιανοῦ, ἐφρονεύθη ὁ θ' 1494 ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Λαυρεντίου Πέτρος ἐδιώχθη ἀπὸ τοὺς Φλωρεντινοὺς, καὶ ὅλοι οἱ Μεδικοὶ μετ' αὐτοῦ • ἀλλ' ὁ Πάπας Λέων ὁ ι', ὅστις ἦτον καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Μεδίκων, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ ε', τοὺς ἀποκατέστησαν πάλιν εἰς τὴν Φλωρεντίαν • καὶ διώκουν μὲ περισσοτέραν φρόνησιν.

ι' Ἐπειτα δὲ Κάρολος ὁ ε', κηρύξας τὴν Φλω- 1530 ρεντίαν Δουκάτον, τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν ὄντα ἐκ τῶν Μεδίκων, τὸν ἀνεψιὸν Πάπα Λέοντος, τοῦ ι', κατὰ κληρονομίαν.

ια' Τούτου δὲ ὁ υἱὸς ἐκηρύχθη Δουξ ὑπὸ τοῦ Πάπα Πίου τοῦ ε' • καὶ Φίλιππος ὁ θ', ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἔδωκεν εἰς τὸν Δοῦκα τῆς Τοσκάνας 1557 τὴν Σέναν.

ιβ' Ἀφ' οὗ δὲ ἀπέθανεν ὁ τελευταῖος Δουξ ἐκ τῶν Μεδίκων ἀνευ ἀρσενικῶν, ἐδόθη ἡ Τοσκάνα εἰς τὴν Δοῦκα τῆς Λοθριγγίας (Λορραίνης), τὸν διάδο- 1736 χον τῆς Ἀουστρίας, Φραγκίσκον τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας Τηρεσίας • τὴν ὁποίαν εἶχε, καὶ ὅταν ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ • Ἐπειτα δὲ τὴν ἔλαβεν ὁ δεύτερος υἱὸς του Λεοπόλδος • Ἀναγορευθεὶς δὲ καὶ οὗτος 1790

αὐτοκράτωρ, τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν δευτέρον του υἱὸν Φερδινάνδον, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Φραγκίσκου.

- ιγ'. Μετὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Γαλλίας τὴν
 Μ. Χ. ἐκυρίευσαν μὲν οἱ Γάλλοι. Εἰς δὲ τὴν ἐν Λυνεβίλλῃ
 1801 εἰρήνην ἐκηρύχθη βασιλεῖον τῆς Ε' τρουρίας καὶ βα-
 σιλεὺς αὐτῆς διορίσθη ὁ Δουξ τῆς Πάρμας καὶ μετὰ
 τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἔμεινε ἡ γυνὴ του Λουδοβίκα
 1807 βασίλισσα. Ἐπειτα δὲ ἠνώθη μετὰ τὴν Γαλλίαν. Καὶ
 εἰς τὸν Φερδινάνδον ἐδόθη τὸ Σαλτζβοῦργον καὶ ἔπειτα
 δὲ τὸ Βύρτζβοῦργον.
 1814 ιδ'. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος ἐπα-
 νέλαβε πάλιν τὴν Τοσκάναν ὁ Φερδινάνδος, ὁ πρό-
 τερον Δουξ αὐτῆς.

ΚΓ'. Γ' Σ Τ Ο Ρ Ι' Α

ΤΗ' Σ ΠΑΠΙΚΗ' Σ Ε' ΠΙΚΡΑΤΕΙ' ΑΣ.

α'. Ἡ Ε' πικράτεια τοῦ Πάπα τῆς Ρ' ώμης συ-
 νίστατό ποτε ἐκ τῆς Οὔμβριας, ἐκ τοῦ Πικηνου, ἐκ
 τοῦ ἀγροῦ τῶν Σαβίνων, ἐκ μέρους τῆς Τυρρηνίας,
 καὶ ἐκ τοῦ Λατίου.

β'. Εἰς τούτους τοὺς τόπους καὶ μάλιστα εἰς τὴν
 Ρ' ώμην ἐσυστήθη ἡ μεγάλη ἐκείνη δύναμις τῶν Ρ' ω-
 μαίων. Καὶ οἱ μὲν Ε' ροῦλοι καὶ οἱ Ρ' ἡγιοι ὀδη-
 γούμενοι ὑπὸ τὸν Ο' δόακρον, τοὺς ἤρπασαν ἀπὸ τοὺς
 Ρ' ωμαίους. οἱ δὲ Ο' σρογότθοι ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ
 τοὺς Ο' σρογότθους οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως.

γ'. Ἐπειτα δὲ οἱ Λογγοβάρδοι ἐξενοχώρουν
 πάντοτε τοὺς Ε' ξάρχους τῶν βασιλέων τῆς Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ λαμβάνοντες τόπους, ἐπλησίαζον
 πρὸς τὴν Ρ' ώμην. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο νὰ ἔλθῃ
 βοήθεια ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐσράφησαν πρὸς
 τοὺς τότε δυνατοὺς Φράγκους,